

Sygn. akt IV CNP 35/11

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego
z dnia 27 grudnia 2009 r., ze skargi pozwanego o wznowienie postępowania
zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego
z dnia 15 marca 2007 r.,
w sprawie z powództwa L. U.
przeciwko J. U.
o ochronę naruszonego posiadania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 sierpnia 2011 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pozwany J.U . reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, wskazując w niej, że skarga dotyczy wyroku Sądu Okręgowego z dnia 27 grudnia 2009 r. doręzonego pełnomocnikowi pozwanego w dniu 11 stycznia 2010 r., sygn. I Ca 123/09.

Pismem z dnia 8 marca 2011 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym wezwał pełnomocnika pozwanego m.in. do podania jakiego orzeczenia Sądu Okręgowego (z którego dnia) dotyczy wniesiona przez niego skarga w terminie 7 dni – pod rygorem odrzucenia skargi. W odpowiedzi, w piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2010 r., pełnomocnik pozwanego podał: „w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia z dn. 14 października 2010 r., złożonej do tut. Sądu wraz z załącznikami wskazano, iż dotyczy ona orzeczenia Sądu Okręgowego z dn. 27 grudnia 2009 r., doręzonego pełnomocnikowi pozwanego w dn. 11 stycznia 2010 r., sygn. akt I Ca 123/09.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W skardze wskazano jako zaskarżone orzeczenie z dnia 27 grudnia 2009 r., które nie zostało wydane w sprawie. Akta sprawy wskazują bowiem, że wyrok Sądu Okręgowego, o podanej przez pozwanego sygnaturze I Ca 123/09, został wydany w dniu 17 grudnia 2009 r. Ze względu na treść pisma procesowego pełnomocnika pozwanego z dnia 25 listopada 2010 r. nie można podania w skardze daty zaskarżonego orzeczenia z dnia 27 grudnia 2009 r. potraktować jako oczywistej pomyłki pisarskiej.

Z powyższych względów skarga była niedopuszczalna, gdyż została wniesiona od nieistniejącego orzeczenia. Uzasadniało to jej odrzucenie na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.